

psychē report

no.26

editorial / hlasy z ředitelny

novinky ze středisek / noví zaměstnanci

příběh dobré praxe / na rozloučenou

editorial

Nové číslo Psyché reportu
přináší dvě změny.

Milí čtenáři, první změny jste si jistě všimli hned. Psyché report má nový design. Uvítáme Vaše ohlasy, jak se Vám líbí. Druhá změna je méně viditelná. Protože se v květnu z rodičovské dovolené vrací Leona Hovorková, naše PR manažerka, chci se s Vámi rozloučit z místa zastupujícího šéfredaktora. Psyché report za ty poslední tři roky prošel vývojem, má stabilní rubriky, vychází třikrát ročně a to je tak akorát. Mačkám slzu v oku, protože tvořit Psyché report mi bylo ctí. Ovšem taky námahou a tak euforicky volám „Leono, vítej zpátky!“.

Petr Hejzlar
zastupující šéfredaktor

hlasy z ředitelny

Organizace zažívá nejintenzivnější
rozvoj od roku 2009.

S dalším kolem Individuálních projektů (IP) obou krajů, kde působíme, přichází rozvojové možnosti. Zaměstnali jsme a ještě budeme přijímat nové zaměstnance. Největší personální posílení zažijí v Náchodě a v Ústí. IP sebou nesou i spoustu administrativních nároků. Nejvyšší čas, že vedení organizace posílila další projektová manažerka, Hana Čermáková, která se Vám představuje v rubrice Noví zaměstnanci.

Vedení a provozní zaměstnanci už se nevešli do prostor na Bělehradské ulici. Stěhování do nových prostor proběhlo 4. dubna. Výhledově chystáme kolaudační odpovědně pro všechny zaměstnance, co budou mít chuť přijet. Zjistíte,

kde sídlíme a jak to tam vypadá. O úpravy nových kanceláří se pečlivě stará Marcela Adámková.

Více a více času věnujeme úsilí, abychom mohli zavádět Centra duševního zdraví v Pardubicích a v Hradci Králové. V první řadě musíme přesvědčit kraje. Ukazuje se, že to nebude úplně lehké. Už jen proto, že informace o možnostech podpory z evropských fondů se neustále mění, že zájem projevují i další subjekty, že není jasné, zda pravidla chystaná Ministerstvem vůbec „do hry“ připustí neziskové organizace. Tak intenzivní směs ambiciózních plánů a nejistoty kolem jejich realizace jsme snad ještě nezažili.

novinky ze středisek

pardubice

Snem mnoha našich klientů je zůstat co nejdéle samostatní, vrátit se do práce, ke koníčkům, k aktivnímu životu, umět se orientovat ve světě, který je rychlý a plný změn. Mnozí si uvědomují, že to však nebude tak jednoduché, protože vlivem nemoci se jim začínají zhoršovat funkce mozku. Nejčastěji naříkají na paměť. Vypnula jsem žehličku? Co jsem to chtěla nakoupit? Brala jsem už léky? Stěžují si, že zapomínají jména, PIN k platební kartě, telefonní čísla na své nejbližší, vše jim trvá déle.

I z těchto důvodů jsme na jaře loňského roku zavedli aktivitu „Procvičování paměti“. Cílem je dostat mozek do kondice, rozhýbat ho. Procvičujeme už několik měsíců, výsledky se dostávají. Účastníci mluví o zlepšování koncentrace, lépe si zapamatují nové informace a vybavují informace starší, jsou si jistější, lépe se vyjadřují, někteří se vrátili ke svým koníčkům. Ti, kteří dochází soustavně a pravidelně, změnili vnímání sebe sama. Už se necítí jako méněcenní.

Skupina 6 uživatelů různého věku se schází každý čtvrtek dopoledne v klubu Pohoda na Dubině.

Trénuje se vždy cca 60–90 minut. Lekce zahrnuje relaxaci, trénink, přestávku, závěrečné zhodnocení. Pracovníci se ve vedení skupiny střídají, každý přichází s jinými technikami a výbavou. Tato aktivita nás všechny moc baví :-).

výměník

V sociálně terapeutické dílně (STD) koluje dobrá nálada a vymýšlí se spousta dobrých a kreativních nápadů. STD totiž navázalo spolupráci s rodinným a mateřským centrem Mozaika. Cílem vzájemné spolupráce je pomoc rodinám a jejich dětem s poruchami autistického spektra prostřednictvím výrobků, které pro ně klienti STD vyrábějí. Konkrétně se jedná o počítačovou postavičku Mine Craft, která slouží jako pomůcka pro komunikaci s dětmi. Dalším výrobkem se staly polštářky, které se využívají při strukturovaném učení a děti si na nich procvičují sociální dovednosti. Podobná spolupráce proběhla s organizací Amalthea, pro kterou STD vyrobilo velkou sedmičlennou rodinu maňásků, na nichž si klienti STD procvičili háčkování, šití i vyšívání.

Vlnou energie oplývá divadelní skupina z STD, která si říká "Divadélko z košíku". Tímto Vás všichni divadelníci a jejich maskoti maňásci zdraví a zároveň Vám děkují za přízeň, potlesk, úsměvy a možnost uskutečnit všechna představení. Kde všude a pro koho se představení odehrála: Vánoční besídka v Klubu Pohoda PDZ, Azylový dům pro matky s dětmi v Hradci králové, v Café Apatyka pro DS Slunečnice a mateřskou školkou, pro SKP centrum v rámci Blešáku střediska Výměník, Benefiční sbírka pro Městský útulek Pardubice a nakonec prvotní vystoupení v Café Robinson pro naše blízké i cizí. Začátkem nového roku STD započalo přípravu představení určeného především pro dětské krizové Centrum Praha, ale také pro dospělou veřejnost a samo sebou pro všechny naše fanoušky. Držíme všem klientům STD palce, ať se daří!

Zúčastnili jsme se dobročinné akce Animalfestival, kterou pořádá Ekocentrum Paleta. Výtěžek putoval na hendikepované živočichy ze záchrané stanice v Jaroměři. Café Robinson zde prodávalo netradiční nabídku jídel pro vegetariány i vegany, po kterém se hned zaprášilo. Sob také nezahálel a svůj sortiment doplnil o pár originálních kousků dekorací i slušivých textilních doplňků z naší šicí dílny. Vydařila se i zakázka pro Europe Directs, pro něž Sob vyráběl obaly na knihy a diáře všemožných barev a motivů.

Událostí byla výstava obrazů v Café Robinson naší sociální pracovnice a též umělkyně Kristýny Ozsvaldové. Součástí vernisáže byla instrumentální improvizace v podání Petra Pecucha (kytara) a Adama Veselého (klávesy, saxofon).

Závěrem opět velké díky kolegům ze střediska z Ústí za ochotu a vstřícnost, kterou věnovali při prodeji výrobků chráněné dílny Výměník na veřejných akcích.

chrudim

Za uplynulé období pro vás máme několik novinek. Začneme klienty. O šikovné lidi u nás opravdu není nouze – aneb ve Výměníku vystavila svoji tvorbu další naše klientka p. Tichá. Shlédnout jste zde mohli několik jejích fotek a literární tvorbu. Opravdu se bylo na co dívat! Výstava proběhla od 2.2. do 18.2.

S příchodem jara pro naše klienty podruhé otevřeme skupinovou aktivitu nazvanou jako „Chůzí ke zdraví“. Jako hlavní cíl si klademe namotivovat klienty k aktivnějšímu trávení volného času. V praxi to znamená, že s přihlášenými klienty budeme 1x týdně v průběhu dubna a května vyrážet na různé výlety, kde se budeme snažit zvyšovat náročnost jednotlivých turistických tras. Snad se zadaří a velký zájem klientů neopadne a vydrží až do konce programu!

Okénko týkající se klientů uzavřeme informací o kvalitně navázané spolupráci s místními psychiatry, kdy se nám již před časem podařilo MUDr. Čížka zapojit do spolupráce přes FACT Board. Po několika měsících musíme říci, že spolupráce funguje velmi dobře! Dobré vztahy udržujeme pravidelnými osobními konzultacemi.

V týmu se také vzděláváme a umíme si poradit i ve chvílích, kdy na vzdělávání není příliš mnoho financí. Celý tým podstoupil důkladné školení o Recovery – cestách zotavení. Naším lektorem nebyl nikdo jiný než náš šikovný peer konzultant Michal Balabán.

A na závěr se pochlubíme spoluúčastí při organizaci 1. plesu neziskovek, který se v Chrudimi uskutečnil 12.2. Na ples se nám za PDZ podařilo zajistit bohaté dary do tomboly. Naši organizaci tam pak reprezentovala Věrka s Leonou.

hradec králové

Největší novinkou v Hradci je fungování rehabilitačního bytu s vyšší mírou podpory. Od prosince zde probíhaly zkušební pobyty s klienty. Jelikož nebyl byt ještě plně vybavený, klienti zde měli spíše „bojové“ podmínky než komfort. Na jejich nadšení a snaze to neubralo ani za mák a rádi se vraceli také na druhý zkušební pobyt. Během ledna již probíhalo stěhování do téměř plně vybaveného bytu, kde chybí jen pár maličkostí.

Nyní je to již třetí měsíc, kdy je byt v plné obsazenosti a my poskytujeme 8 hodinová denní podporu. Zatím je pořád co dělat. Chodíme na nákupy, vaříme, učíme se zacházet s pračkou, myčkou (což je oříšek i pro leckteré pracovníky :-)) a vymýšlíme, co ještě by se dalo vylepšit. Zvýšené pracovní nasazení nám kompenzuje pohled

na spokojené osazenstvo bytu. Doufáme, že nás ani je nadšení dlouho neopustí!

Péči věnujeme nejen rehabilitačnímu bytu, ale také našemu středisku, které je nově vymalované, má vyčištěné koberce a umytá okna. Až k nám někdy zavítáte, tak můžete obdivovat například naši růžovou kancelář. Také jsme si pořídili myčku, takže je konec věčně plnému dřezu.

Na závěr nesmím zapomenout zmínit naše úspěchy s nábořem nových dobrovolníků, který jsme prováděli na UHK během listopadu. Podařilo se nám oslovit nejen mladší ročníky, ale i lidi se zkušenostmi, kteří chtějí ve svém volném čase pomáhat druhým.

ústí nad orlicí

Že bylo naše výběrové řízení na nové dva kolegy/kolegyně velmi úspěšné čtenářům Psyché reportu dokazuje rubrika „Noví zaměstnanci“. Máme radost, že Tereza i Kateřina přicházejí s velkými profesními zkušenostmi a pro náš tým budou jistě přínosem.

Rozšíření týmu znamená, že po šesti letech „bydlení u myslivců“, musíme prostory změnit. Do našich maličkých kanceláří se prostě už nikdo

další nevejde. Po čtyřech měsících hledání se na nás usmálo štěstí a budeme najímat velmi pěkné prostory nedaleko těch současných. Z ulice Malé hamry se stěhujeme do ulice Velké hamry :-).

Na jaře máme v plánu zahájit sociálně terapeutickou skupinu. Povedou ji dobrovolnice Mgr. Lucie Šumberová, která má psychologický výcvik, ve spolupráci s naší kolegyní Sabinou. Nyní jsme ve fázi nabízení této nové aktivity klientům.

rychnov nad kněžnou & náchod

Novinky ze středisek RK a NA tentokrátě naposledy ještě jako dvojstředisko. S tím souvisí i první velká novinka: zaučování Lucie Pacovské do pozice vedoucího střediska v Náchodě. Obě pracoviště také prodělala od posledního čísla Psyché reportu velký personální rozvoj a s novými členy týmu se můžete seznámit v medailoncích v tomto čísle. Logicky končí i společná externí supervize a doktorka Baštecká s každým týmem již pracuje zvlášť.

Rychnovský tým RK se rozšířil na šest lidí, je nás tedy jednou tolik co na začátku fungování a poprvé jsme genderově vyrovnaní. Museli pronajmout nové prostory, našťestí na stejném patře. I v Náchodě jsme měli možnost prostory rozšířit o sousedící místnost.

Nezahálíme ani v oblasti poskytovaných služeb. V Rychnově jsme vstoupili do jednání se spol-

kem Orion a Komunitní zahradou Doudleby, na obou místech i letos plánujeme využívání jejich prostor pro volnočasové aktivity. Dušan Lacko by rád přenesl know-how „Kurzů pro dobré zdraví“ do Rychnova a snad se tuto edukaci podaří připravit.

Na Náchodsku se slibně rozjíždí pobočné pracoviště v Broumově. Máme tam kontaktní den každou středu a zájem o služby především ze strany města je veliký. S mohutným rozvojem po regionu vyvstala i otázka, kde je vlastně ten náš prostor. Proto jsme měli společnou schůzku s RIAPSEM, kde jsme přesněji domlouvali hranice služeb, tedy "kde je Krakonošovo a kde ne" :-). Protože náchodští klienti mají velkou poptávku po volnočasových aktivitách, začali jsme každý čtvrtek v našich prostorách pořádat setkávání.

jičín

Ze všeho dění od minulého vydání Psyché reportu zmíníme akci, na které se celý advent mělo možnost podílet naše jičínské středisko. Díky vstřícnosti pořadatelů akce „Adventní městečko“ vyzkoušelo na vlastní kůži 11 klientů roli stánkových prodejců se vším, co k tomu patří. Klienti prodávali v adventních stáncích v dopoledních hodinách a prostřednictvím této činnosti trénovali určité pracovní i sociální dovednosti. Prodávání tedy mělo pro naše klienty charakter rehabilitační, ale zároveň i destigmatizační. Díky spolehlivému jednání manželů Paličkových (pořadatelů) jsme se přenesli i přes drobné obtíže, které se během prodávání vyskytly. Přínosů této

spolupráce bylo a je mnoho, nechme promluvit přímo klienty: „Zkušenost z trhů vnímám velice pozitivně. Dějala jsem práci, kterou jsem před tím nikdy nedělala a zvládla jsem ji bez problémů, což mi zvýšilo sebevědomí. Taky jsem byla v kontaktu s lidmi, před tím jsem byla úplně mimo společnost. Jsem za tuhle příležitost velice vděčná!“

„Manželé Paličkovi udělali dobrý skutek. Málokterí lidé dokáží udělat něco pro znevýhodněné. Klienti PDZ díky nim nebyli o adventu sami... Prodej ve stánku mi například ukázal, že můžu zkusit i jinou práci, než jsem doted' dělala.“

noví zaměstnanci

Kdo posílil naše týmy v posledním čtvrtletí?

Hana Čermáková (management)

Zdravím všechny z „centrály“, kam jsem v lednu nastoupila jako projektová manažerka. Jsem vystudovaná speciální a sociální pedagožka. Zaměřovala jsem se hlavně na psychopedii a somatopedii. Po škole jsem učila na Speciální škole v Hradci Králové, ale po roce mě osud zavedl k projektům a financím. V té době se začaly rozjíždět první evropské programy a já jsem nastoupila na Krajský úřad v Hradci, kde jsem měla na starosti rozdělování evropských peněz v oblasti profesního vzdělávání. Pak jsem působila na nově vzniklém Úřadu Regionální rady Severovýchod, kde jsem se věnovala financování

úřadu a publicitě. Mezitím mě čekaly příjemné rodičovské povinnosti, ale i tak občas „zbyl“ čas na práci a odřídila jsem několik projektů. V posledních letech jsem působila v Salingeru jako projektová manažerka, takže jsem se oklikou aspoň trochu vrátila k vystudovanému oboru a zjistila jsem, že chci u sociálních služeb zůstat. No a proto jsem teď tady :-). Bydlím na půli cesty mezi Hradcem a Pardubicemi v Čeperce. Mimo práci se věnuji hlavně svým dvěma dětem (6 a 4 let), domku a zahradě. Když se mi podaří nějakým zázrakem vyšetřit čas i pro sebe, tak si ráda sednu k dobré knížce, případně vezmu do ruky háček, jehlice, drátek nebo paličky a tvořím.

Hana Hejzlarová (středisko Náchod)

Dobrý den všem. Jmenuji se Hana Hejzlarová, a nejsem matkou pana ředitele :-). Od ledna působím v náchodském středisku. Původní profesí jsem rehabilitační pracovnice, v sociálních službách jsem skoro 20 let. Pracovala jsem hlavně se seniory, ale také na OSPODU a dávkách pro zdravotně postižené. Před 6 lety jsem si dodělala školu na UHK, obor Sociální a charitativní práce. Hlavu si nejlíp čistím asi při cestování. Ráda brouzdám po lese s naší vlačáčkou Liškou. Taký

mám radost z našich dospělých dětí (pocit, že se to nakonec fakt povedlo :-)). Těším se trpělivě na vnoučata a užívám si společný čas se svým 83 letým tatškou. PDZ mi připadá jako příjemné osvěžení v mé praxi; vklouzávám do principů fungování a provozu. Tak zatím.

Pavλίna Kováříčková (středisko Rychnov)

Zdravím všechny. Jmenuji se Pavλίna Kováříčková a jsem nejmladší člen rychnovského střediska. V sociální práci jsem úplným nováčkem, neboť jsem teprve minulý rok dokončila VŠ v Pardubicích, obor zdravotně-sociální pracovník. V posledním čtvrtletí minulého roku jsem pracovala jako zdravotní sestra na chirurgickém oddělení rychnovské nemocnice. V PDZ jsem už rok působila jako dobrovolnice. O to víc jsem ráda, že nyní mohu patřit do týmu tak nějak „oficiálně“ :-). Ve volném čase chodím ráda do divadla a do přírody. Hodně času také trávím se svojí devítiměsíční neteří, se kterou si už teď člověk užije hodně zábavy.

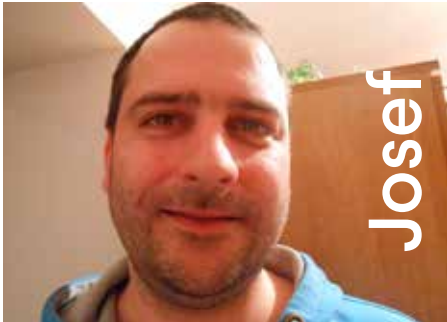
Josef Kříž (středisko Náchod)

Ahoj všem, jmenuji se Josef Kříž a od 1. února jsem novým členem týmu střediska v Náchodě. Je mi 40 let a pocházím z krásné vesničky Doubravice u Dvora Králové nad Labem. Vystudoval jsem speciální pedagogiku v Hradci Králové a 19 let jsem pracoval s lidmi s mentálním postižením v Barevných domcích Hajnice. Poslední rok jsem pracoval jako sociální pracovník v azylovém domě. Zajímá mě ledacos, ale mezi moje hlavní koníčky patří sport, a to aktivně i pasivně. V poslední době se mou velkou vášní stal geocaching a s tím související cestování.

Josef Oborník (středisko Jičín)

Zdravím všechny, jmenuji se Josef Oborník a od ledna jsem nový člen jičínského střediska. Žiji v Hořicích, ale pocházím z Podhorního Újezdu. Vystudoval jsem speciální pedagogiku v Praze v bakalářském studiu. Pracoval jsem u Vězeňské služby ČR ve Valdicích. Mezi mé koníčky patří vědomostní hry, muzika a karty, především mariáš. Těším se na naši spolupráci.

Tereza Bartošová (středisko Ústí nad Orlicí)

Všechny zdravím :-).Jmenuji se Tereza Bartošová a v současné době bydlím ve Vysokém Mýtě. Mám dvě děti Jáchyma a Patrika. Mám ráda život se vším co mně přináší a snažím se brát věci s nadhledem. Svou energii dočerpávám v přírodě, nejčastěji vyrazím do hor za turistikou nebo cykloturistikou. Ke své práci potřebuji mít kontakt s lidmi a spolupracovat s týmem, který má společný cíl. Nemám ráda konflikty a pokud můžu snažím se s každým domluvit, probrat co je pro koho důležité a najít vhodná řešení. Zkusila jsem sociální práci s dětmi a seniory a v každé oblasti jsem se naučila něco nového. V PDZ jsem již pracovala před zhruba deseti lety a práce

s duševně nemocnými mě oslovila nejvíce. Těším se na spolupráci s kolegy z ostatních poboček v PDZ.

Katka Kálesová (středisko Ústí nad Orlicí)

Zdravím, jmenuji se Katka Kálesová. Součástí PDZ se stávám od dubnu a moc se těším. Pár let se pohybuji mezi sociální prací, kterou jsem vystudovala na VOŠ v České Třebové a zdravotnictvím, jako registrovaná všeobecná sestra v domácí péči. Přeci jen zdravotní a sociální oblasti jsou spojené nádoby. Bydlím na vsi v domku s rodinou a zvířectvem. Mám tříletého Honzika a chvíle s ním vyplní většinu mého času. Mám ráda lidi a jejich různorodost, kafe a dobrou muziku. Hezký den přeji všem.

příběh dobré praxe

Následující příběh může mít více výkladů. Někdo si potvrdí názor, že lidem s vážnou psychózou nutně pomáhá medikace. To by bylo ale příliš zjednodušující podání. Bez možnosti otevřeně mluvit o obavách spojených s léky je těžké pochopit smysl jejich užívání. Další rovinou je komunikace s rodinou klienta. Ta často vázne na obavách, že rehabilitační plány mohou přinést spíše ohrožení a rizika. Vyplatí se trpělivost a výdrž, které mohou rodinu přesvědčit, že to s podporou klienta myslíme vážně a jsme toho schopni.

Tomáš se v našich službách objevil poprvé v roce 2000 po jedné z hospitalizací, kdy mu po drogové kariéře a neúspěšném studiu byla diagnostikována paranoidní schizofrenie. Přišel na doporučení z pardubického psychiatrického oddělení. Zakázka byla pomoci Tomášovi dostat se do Domu na půli cesty, být s ním v kontaktu a podpořit, aby pravidelně docházel k lékařům.

Záznamy ze schůzek se tehdy ještě zapisovaly ručně a ne všechny aktivity, které v té době probíhaly, jsou tudíž přehledné. Nějakou dobu se dařilo. Tomáš bydlel v Domu na půli cesty. Ovšem poté, co začal „čarovat s léky“, se zhoršily jeho schop-

nosti pro samostatné fungování a z Domu byl vyloučen. Podařilo se domluvit, že může bydlet u matky. Zde si chtěl najít brigádu, ale byl opakovaně propouštěn, „že je moc pomalý“.

V roce 2004 se Tomáš rozhodl odejít z domu a odletět za sestrou do Kanady. Sám dodnes nechápe, jak se mu to podařilo. Neuměl cizí řeč, špatně se orientoval, měl aktivní projevy nemoci, na část cesty ani pobytu si nevzpomíná. V této době se ztrácí z našich služeb (práce v terénu nebyla v té době ještě na takové úrovni :-)). Tomáš se objevuje opět v Čechách a v naší službě v roce 2008, kdy již máme

záznamy v Highlanderu. Oslovila nás matka, která má zájmoaktivizaci Tomáše. V té době prakticky nevychází z domu, celé dny proleží v posteli, s nikým nemluví. V letech 2008-2010 se Tomáš nepravidelně účastní klubových aktivit, pobytů, nácviků dovedností. Jeho stav se postupně stabilizuje a zlepšuje. Velký vliv na to, jak se cítí a jak zvládá běžný život, má skutečnost, zda pravidelně užívá či neužívá léky.

V roce 2011 začíná mít Tomáš zájem také o individuální schůzky. Potřebuje hovořit o situaci doma, chtěl by mít vlastní bydlení. První úspěchy zažívá v oblasti práce. Má příležitostnou sezónní brigádu na pomocné kuchyňské práce. Práci, na kterou zaměstnavatel vyhrazuje dvě hodiny denně, sice vykonává čtyři i více hodin, případně mu pomáhá matka, ale práci má, a dostává za ní první výdělek. Z toho má, vzhledem k velmi nízkému důchodu a předchozím neúspěchům, opravdovou radost. Po rozhovorech s klientem a rodinou se zdá, že společným zájmem všech je nyní pomoci sehnat Tomášovi samostatné bydlení. To je plánem na rok 2012. Postupně se však plán začíná zamotávat, objevují se překážky, zhoršuje se komunikace s rodinou. Matka Tomáše má velké obavy. Vidí, jak se Tomášovi zhoršuje jeho psychický stav a přičítá to aktivitám, které jsou spojené s přípravou samostatného bydlení a s naší prací celkově. Situace vrcholí matčinou stížností na jednu ze sociálních pracovnic, konfliktem Tomáše s rodinou a následně jeho hospitalizací.

Na oddělení se Tomáš díky léčbě, která „sedí“, rychle zlepšuje. Ukazuje se, že před hospitalizací léky několik měsíců nebral. A užívání léků je hlavním tématem diskusí po propuštění z nemocnice. Proč léky brát, jak ošetřit negativní účinky, jak se nebát říct lékařům otevřeně názor na

léky, jak a proč se vyhnout opakovanému zhoršení. Otevřená debata spolu s dobře nastavenou léčbou se zdají být zlomové v dalším vývoji Tomášova příběhu.

Tomáš se opět zlepšuje, zapojuje se do skupinových aktivit, daří se sehnat novou brigádu, kde má i dobré podmínky pro to, aby mohl obstát. Zaměstnavatel Tomáše do práce dováží, zadává mu vždy jeden úkol, na který má dostatek času, dokonce dbá na to, aby si část peněz, které si vydělá, uložil „na knížku“. A co Tomáš? Chce opět být samostatnější, chce bydlet sám, což je vzhledem k věku přirozené a zdravé (je mu nyní přes třicet let). Pozvolna opět navazujeme kontakt s rodinou a plánem se opět stává pomoc Tomášovi na jeho cestě k samostatnosti.

Nyní je rok 2016, Tomáš již půl roku zvládá bydlení v tréninkovém bytě. Pere si, uklízí, má zajištěné obědy, vystačí s penězi, má další brigádu, chodí s jinými uživateli služeb do kavárny i na výlety po okolí.

na rozloučenou

redakční text

Tak o čem psát „na rozloučenou“? Jsme nepolitická organizace. Takže nebudeme psát o Panama Papers. Nebudeme psát ani o uprchlické krizi. My nebudeme psát ani o reformě psychiatrické péče. Vlastně ani nevíme, proč nás napadlo zase zavítat do skvělé tvorby pardubického fotografa

Radka Kalhous. Konkrétně do cyklu „Divočina“, který fotograf nasnímal, když docházel do zoologických zahrad mimo návštěvnickou špičku a trpělivě čekal na záběr. Fotografie použita se svolením autora, jehož tvorbu můžete zahlédnout na www.kalhous.cz.

duben 2016

www.pdz.cz